

Ελένη

Στίχοι: **Ζουβ Πιέρ Ραν**

Μουσική: **Αμελοποίησητα**

Εκτελέσεις:

Τι ωραία που είσαι τώρα που δεν υπάρχουν πια.
Η τέφρα του θανάτου σ' έγδυσε κι απ' την ψυχή σου ακόμη.
Τι ποθητή που είσαι απ' τον καιρό που αφανιστήκαμε.
Κύματα κύματα γεμίζουν την καρδιά της ερήμου
την πιο πελιδνή από τις γυναίκες.
Ωραία που είναι στις υδάτινες κορφές της γης αυτής
του νεκρού απ' την ασιτία τοπίου
που ζωνει ολόγυρα την πολιτεία την πρωτινή.
Ωραία που είναι μέσ' στα χλοερά κι απρόσμενα πλατώματα,
στο γυμνό κι ανάστροφο κι ολέθριον οροπέδιο
που είσαι τόσο πεθαμένη
σκορπώντας ήλιους απ' τ' αχνάρια των ματιών σου
και στους ίσκιους των μεγάλων ριζωμένων δέντρων
στη φοβερή σου κόμη αυτήν που μ' έριχνε σε παραμιλητό.

Μετάφραση: Οδυσσέας Ελύτης

Καταχώριση στο stixoi.info: KONSTANTINOS, 24-02-2018

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=88646